

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α΄

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 24

39 ΓΡΑΦΙ Ν ΔΕΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

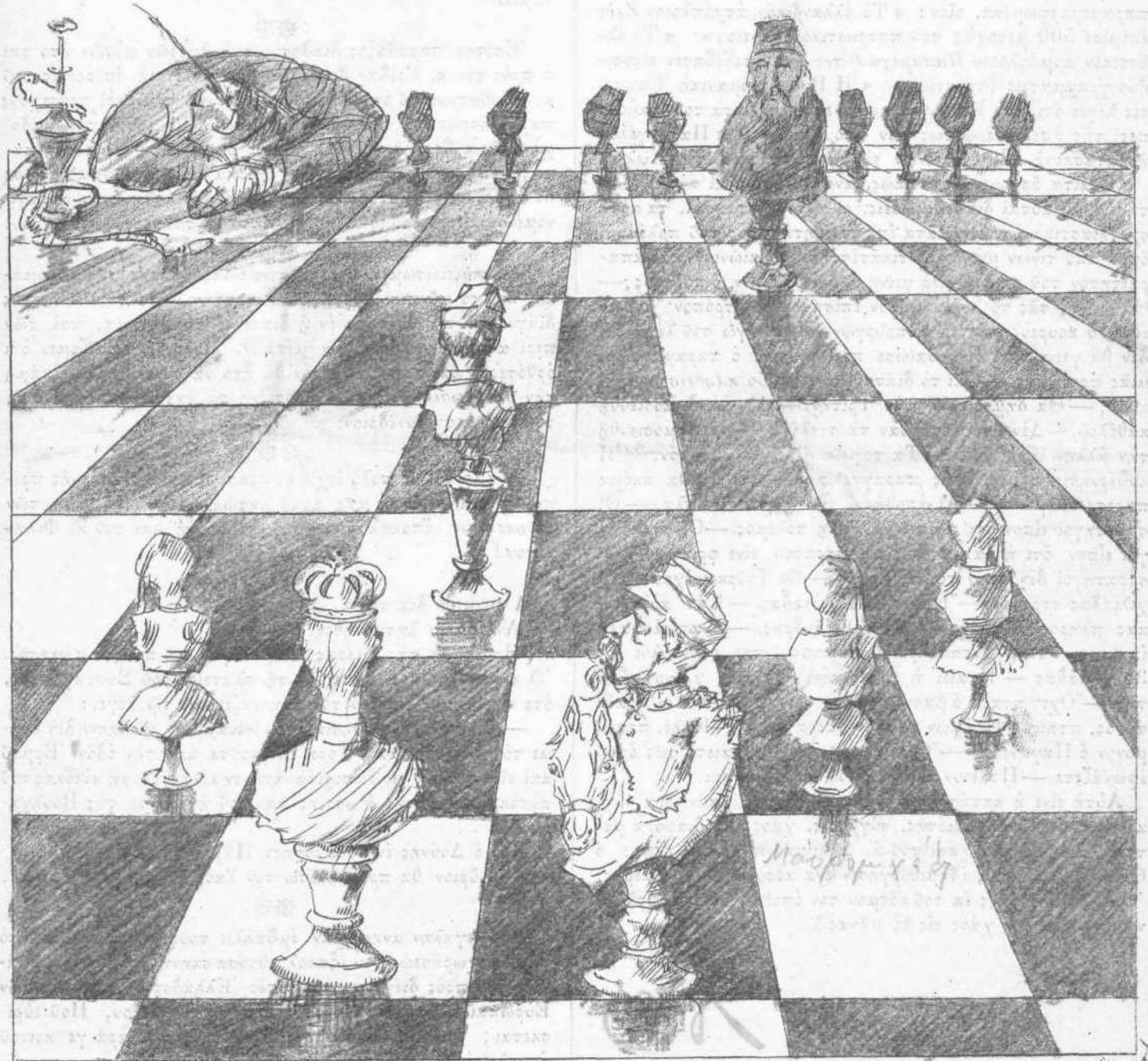
Ἡ συνδρομὴ ἑτησία καὶ προκληρῶτα δια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ ἡμῶν δραχμῶν 12, διὰ τῆς ἑσπέριας δραχμῶν 15 καὶ διὰ τῆς ἑσπεριῶν δραχμῶν 20.

Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρῃ συνδρομῇ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΤΟ ΖΑΤΡΙΚΙΟΝ.— Ο ΥΠΕΡ ΠΑΡΤΙΔΟΣ ΑΓΩΝ.

(Ὅρα καὶ σελίδα 5ην)

ΣΟΝΝΕΤΟ ΤΗΣ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Γρηά θεοφοβούμενη, κυρά 'Σαρακοστή,
'Όπου τή γή καταφρονάς για τήν ούράνια χάρι,
Που δλο μέσ' στήν εκκλησιά περνάς γονατιστή
Με προσευχή και με σταυρό, μετάνοια και τροπάρι,

Σπλαγγίσιου μας—ό Κύριος σπλαγγίσθηκε ληστή!—
Που μήνες τώρα στέκουμε του κάκου 'στο ποδάρι
Και πές του Παντοδύναμου να μās ευσπλαγγιστή,
Γιατί, γρηά 'Σαρακοστή, ό διάολος θά μās πάρη!

Κι' όπως μās φέρνεις πάντοτε κοντά να 'δγῆ ή ψυχή σου
Τά Βήγια και της Πασχαλιάς τ' όρεκτικό τ' άρνι,
'Ωσαν αυτά, 'στην ώρα σου, αν θέλῃς, τή 'στερνή,

—Ν'αγάση ή ψυχούλασου 'στο φώς του Παραδείσου!—
Φέρε, Κυρά, 'στο δίκηο μας της νίκης το στεφάνι,
'Η τέλος πάντα σώσε μας κι' από το Δεληγιάννη!

Τετράστιχο

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

(Επί τη βάσει των νεωτέρων φιλοσοφικών, φιλολογικών και
μ(ετε)ωρολογικών παρατηρήσεων).

(Συνέχεια)

Θ.

ΘΗΡΑ. Μικρά νήσος ήφαιστειώδης εις την οποίαν μετα-
βαίνουσιν οι κνηγοί συνοδευόμενοι από σκύλους και φέροντες
έπ' ώμων το πυροβόλον.

ΘΕΙΟΝ. Πάν πράγμα προεργόμενον εκ Θεού και αναπό-
φευκτον προς κατασκευήν πυρίτιδος.

ΘΩΡΑΣ. Το μέρος εκείνο του στήθους μας με το όποιον
ένδύουν τά μέγιστα πολεμικά σάκη.

ΘΕΩΡΙΑ. Πάσα φιλοσοφική σκέψις διδασκομένη εις τους
στρατώνας από της 1-2 μ. μ. ώρας "Όταν άφορᾷ εις εκκλη-
σιαστικά πράγματα λέγεται θεωρία επισκόπου.

ΘΕΟΣ. Το μόνον όν όπερ πās τις δύναται να ύβριση άτι-
μωρητεί. Κατασκευάζονται και τεχνητοί διὰ τά δράματα
και τās πολιτικές κρίσεις και λέγονται « από μηχανής ».

Ι.

ΙΠΠΟΣ. Τετράπουν επί του όποιου επιβαίνουσιν οι άν-

θρωποι και του όποιου ή δύναμις κινεί τās μηχανές των
άτμοπλοίων.

ΙΠΠΟΤΗΣ. Κατά τον μεσαιώνα πολεμιστής ευγενής επι-
βαίνων ίππου· κατά τους νεωτέρους χρόνους παυθέντες έπαρ-
χοι, ιεροψάλται και οδοντοίατροι φέροντες τον σταυρόν του
Σωτήρος εις το στήθος.

ΙΡΙΣ. Θλάσις των ακτίνων του ήλιου παρατηρουμένη εις
το μέσον των όφθαλμών μας.

ΙΣΤΟΣ. Ευρίσκεται εις τās σάρκας των ζώων και των φυ-
τών, πλέκεται δε υπό των άραχνών· επ' αυτού αιωρούσι τās
σημαίαις και τά πανία των τά πλοία.

Κ.

ΚΑΗΡΟΣ. Το ιερατεϊον, το όποιον εξάγεται κατά πάσαν
έκκύβευσι λαχείου και κατά πάσαν κλήρωσι στρατευσίμων.

ΚΑΛΑΜΟΣ. Στέλεχος φυτού φυομένου παρά τās όχθας
των ποταμών δια του όποιου εξασκούσι το έργον των οι δη-
μοσιογράφοι.

ΚΟΛΠΟΣ. Το πολυθέλητρον μέρος του γυναικειου σώμα-
τος, όπερ αι γυναίκες άφίνουσιν ανοικτόν και εις το όποιον
ευαρέστως προσαρμίζονται τά βλέμματά μας και τά πλοία
έν τρικυμιά.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ. 'Ημπορείς να ζήσης εκτός αυτής δι' όλης σου
της ζωής, άλλ' όχι και να την άποφύγῃς κατά την ώραν
του θανάτου σου, διότι άλλως δεν εισέρχεται εις τον Παρά-
δεισον.

ΚΟΧΛΙΑΣ. Ζών μικρόν με δύο προεξοχάς της κεφαλής
και καταλείπον σιελώδες ίχνοσ της διαβάσεώς του· δι' αυτού
άνυφούται το ύδωρ ή μέγιστα βάρη.

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ. Το δυστυχέστατον των πλασμάτων.
'Αφοϋ επνίγη υπό του 'Αλή πασσά εις την λίμνην των 'Ιωαν-
νίνων, έθασανίσθη επί της σκηνής του θεάτρου παρά του κ.
'Αντωνιάδου και όλων των νεωτέρων δραματουργών.

ΚΟΣΜΟΣ. Το σύμπαν όρατόν και άόρατόν, όπερ φέρουσι
φιλοχάως αι κυρία καλλωπιζόμεναι εις την κεφαλήν.

ΚΥΡΙΟΣ. Ούτω λέγεται ό 'Υψιστος και πās άνθρωπος φέ-
ρων όπωσούν ευπρεπή ευρωπαϊκήν ένδυμασίαν.

ΚΟΡΗ. Νεῆνις άνύπανδρος. 'Εκαστος και άγαμος αν είνε,
έχει δύο τοιαύτας . . . εις τους όφθαλμούς του.

Λ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ. Μυστική ιεροτελεστία ήν τρώγει ό ιερεύς
έν σχήματι μικρού άρτου. 'Αλλοτε έτελείτο μόνον εις τους
ναούς· τώρα όμως λειτουργεί το Σύνταγμα, ό νόμος και
διάφορα άλλα.

ΛΙΜΑ. Πρωτεύουσα της Περουβίας, ήν άποφεύγουσιν ώς
πανώλη πάντες οι έχοντες εργάσιαν.

ΛΕΥΚΩΜΑ. 'Εν των δύο περιεχομένων του ψού επί του
όποιου γράφουσι στίχους οι ποιηταί.

ΛΕΠΤΟΝ. Το εξηκοστόν της ώρας· εκατόν λεπτά άποτε-
λούσι μιαν δραχμήν.

ΛΟΓΟΣ. 'Εφημερίς διερμηνεύουσα τά φρονήματα Μακρα-
κιστών, την οποίαν άπαγγέλλει ό βασιλευς κατά πάσαν έναρ-
ξιν βουλευτικής περιόδου.

ΛΥΚΟΣ. Θηρίον αίμοβόρον άνευ του όποιου δεν δύναται
να εκπυρσοκροτήση το τουφέκιον.

(Επεται συνέχεια)

Μαζέττα

Σκέπτεται έξ μῆρας διὰ μιαν κίνησιν!

('Όρα και σελίδα 1ην)

Τῷ Κ^ο ΚΩΣΤῆ ΠΑΛΑΜΑ

Σὰς ὀφείλω ὀλίγας λέξεις περὶ τοῦ βιβλίου, τὸ ὅποσον ἐσχάτως ἐξεδώκατε, καὶ ἐπιθυμῶ, ἂν καὶ βραδέως, νὰ ἐκπληρώσω τὴν ὑποχρέωσίν μου· πρῶτον, διότι εἶσθε φίλος μου καὶ ἐλπίζω ἡμέραν τινὰ νὰ κάμετε καὶ δι' ἐμὲ τὸ ἴδιον· καὶ δεύτερον, διότι τοῦτο θὰ ἀπαλλάξη ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν μόνον ἐβδομάδα καὶ ἐμὲ καὶ τοὺς ἀναγνώστας μου τῆς ἀηδίας νὰ τοῖς ὀμιλήσω πάλιν περὶ τῆς τελευταίας αἴφνης διακοινώσεως τοῦ κ. Δηληγιάννη ἢ προτράπτου τινὸς ἐγκυκλίου τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου. Καὶ τὸ βιβλίον σας μοὶ παρέχει πλήρη καὶ τελείαν τὴν ευκαιρίαν ταύτην. Πρὸ ὀλίγου μόλις ἐπεράτωσα τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ καὶ ἀκόμη διατελῶ ὑπὸ τὴν ἡδονὴν τῆς ἀναψυκτικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ κατὰ τῆς ἀσφυκτικῆς πεζοῦ καὶ τῆς ἀποπνευματικῆς χυδαϊότητος, ἥτις κυριαρχεῖ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς παρ' ἡμῖν ζωῆς. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ ἀνάγνωσις τῶν στίχων σας διήγειρεν ἐν ἐμοὶ καὶ ἕτερον περιέργον συναίσθημα, δι' ὃ θὰ παραξενευθῆτε βεβαίως καὶ σεῖς ὁ ἴδιος: συναίσθημα θαυμασμοῦ πρὸς τὸ μέγα θάρρος, ὅπερ, παρὰ τὸ δειλόν, ὡς κοιλίου μὴ τολμῶντος συνήθως οὔτε τὸ ἀκρότατον τοῦ ρύγχους τοῦ νὰ προβάλῃ τοῦ κελύφους του, ἐξωτερικόν σας, φαινέσθε νὰ ἔχετε.

Διότι ἀναμφιβόλως ἰσχυρὰ δόσις τόλμης χρειάζεται ὅπως, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν τῆς μακρᾶς φιλολογικῆς ἡμῶν κινήσεως προϊστάνται χειρῶνακτες τῆς διανοίας καὶ βυρσοδέψαι τοῦ λόγου, εὐρεθῆ ἄνθρωπος μὴ θεωρῶν τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν ὅλως ἀπεξενωμένην καὶ ἐχθρὰν τῇ καλλιτεχνίᾳ· ὅπως, ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ὡς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς τέχνης τοῦ γράφειν κατακτᾶ νὰ νομιζέται ἡ ὄσφ τὸ δυνατόν μεγαλύτερα ἀρρυθμία καὶ ἀκολασία τῆς ἐκφράσεως καὶ τῆς ἐννοίας τὸ μᾶλλον τετριμμένον καὶ ἀλόγιστον, εὐρεθῆ ἄνθρωπος καταγινόμενος εἰς τὴν ὅσον ἐνεστί ἀρμονικὴν τῆς λέξεως σύνδεσιν πρὸς τῆς ἰδέας τὸ πρωτότυπον καὶ τῆς ἐμπνεύσεως τὸ εὐγενές· ὅπως τέλος ἐν ἡ ἐποχῇ ἢ ἐν ταῖς ἀπεράντοις στήλαις τῶν μεγαλοσχημῶν ἐφημερίδων μας ἀρθρογραφία ὑπολαμβάνεται γενικῶς πασῶν τῶν πνευματικῶν ἐνασχολήσεων ἡ ἀρίστη, εὐρεθῆ ἄνθρωπος διασωζῶν ἐν ἑαυτῷ τὸν πρὸς τὸ ἰδανικόν ἔρωτα καὶ τὴν πρὸς τὴν ποίησιν λατρείαν. Τὸ δὲ λατινικὸν ρητὸν περὶ τῆς προθύμου βοήθειας ἦν ἡ τύχη παρέχει εἰς τοὺς τολμῶντας θὰ ἐφαρμόζετο πληρέστατα καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ· διότι οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀρνηθῆ ὅτι τὴν δύσκολον ὑμῶν ἀπόπειραν διεξηγήσατε μεθ' ὅλης τῆς ἐφικτῆς ἐπιτυχίας.

Ἐγὼ τοῦλάχιστον, ὁσάκις κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὰ ὄτᾳ μου ὑπερεπληροῦντο ἐκ τοῦ βόμβου καὶ ὁ ἐγκέφαλός μου ἐπεσκοτιζέτο πᾶρα πολὺ ἐκ τῆς ὀμίχλης τῶν διπλωματικῶν τηλεγραφημάτων, τῶν πολιτικῶν δελτίων, τῶν στρατιωτικῶν εἰδήσεων καὶ τῶν πολεμικῶν συζητήσεων, δι' ὧν ἀπὸ τινος ἰδίως τρεφόμεθα ἀποκλειστικῶς, μόνον καταφύγιον εὐρον τὸ βιβλίον σας καὶ κατάρθωσα ν' ἀποσπῶμαι ἐπὶ μικρὸν χάρις εἰς αὐτὸ τῆς πνιγερᾶς ταύτης ἀτμοσφαιρας ὅτε μὲν βαυκαλιζόμενος ὑπὸ τοῦ ἤχου μαγευτικοῦ νανουριματός, ὅτε δὲ παρασυρόμενος εἰς τὴν ζάλην καὶ τὴν κλαγγὴν μεσολογιτικῆς ἐξόδου, ἄλλοτε τείνων τὸ οὖς ὅπως συλλάβω τὸν διαφεύγοντα ψίθυρον τρυφερᾶς ἐρωτικῆς ἐξομολογήσεως καὶ ἄλλοτε μεταφερόμενος ὑπὸ δημοτικῆς παραδόσεως εἰς χωρικῆς καλύβης τὸ βάθος ἢ ἀγροτικού δάσους τὸν μυχόν. Ἄλλ' ὅσον σὰς εὐγνώμωνῶν διὰ τοῦτο, τόσῳ δὲν θὰ σὰς συγχωρήσω ποτὲ ὅτι οὐδέποτε σχεδὸν ἠδυνήθητε νὰ μὲ κάμετε ν' ἀπολαύσω τῆς ἡδονῆς ταύτης τελείας. Ὅπως αἰσθανθῶ ὅλον τὸ γόητρον ὠραιότητος πολλὰκις ἐμπνευσεῶς σας, ποσάκις δὲν ἠναγκάσθη νὰ τὴν

ἀναζητῶ ἐναγωνίως μεταξὺ τῶν λαβυρίθων κακίστης ἐκτελέσεως! ποσάκις δὲν ἐθαυρόνθη νὰ καταδιώκω μετὰ κόπου καλλίστην ἰδέαν μαντευμένην ἀλλ' ἀσύλληπτον ὑπὸ τὸν πυκνὸν πέπλον δι' οὗ τὴν περιέβαλλε στιχουργία στρυφνὴ καὶ διεστραμμένη! ποσάκις δὲν μὲ ἐμπόδισε νὰ θαυμάσω ἀξίως τοῦ σώματος τὸ κάλλος τοῦ ἐνδύματος ἢ πτωχεῖα ἢ ἀκομψότης! Διὰ τοῦτο ἰδιαιτέρως ὅλως προσοχῆς καὶ στοργῆς ἀξία κρίνω τὰ τοῦ α'. μέρους *Τραγοῦδα τῆς πατρίδος μου*, ὡς φέροντα εὐδιάκριτον τὸν τύπον ἐπιμελεστέρως τῆς τῶν λοιπῶν κατεργασίας καὶ σημειοῦντα, ὡς φέροντα τὰ πλεῖστα καὶ νεωτέραν τῶν ἄλλων χρονολογίαν, μέγαν σταθμὸν προόδου, τινὰ δὲ ὡς τὸ *Ναρούρισμα, τὰ Νηῆα τῆς Γαλαξείας, τὰ Δῶρα τῆς Πρωτοχρονιάς καὶ ὁ Βούλγαρος* δυνάμεθα νὰ διεκδικήσωσιν ἐπιτυχῶς καὶ αὐτὸ τῆς τελειότητος τὸ γέρας. Ἄλλ' ἢ ἀπὸ τούτων εἰς τὰ *Τραγοῦδα τῆς Ἀίμης* μετάβασις εἶνε πολὺ ἀπότομος. Τὰ τελευταῖα ταῦτα νομίζω ὅτι μόνον τοπικὸν ἐνδιαφέρον δύνανται νὰ ἔχωσιν. Ἐμὲ ἡ μόνη ἴσως λίμνη ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ μὲ ἐμπνεύσῃ θὰ ἦτο. . . ἡ Κωπαῖς. Ἡ ἰδική σας εἶνε ἡ τῆς πατρίδος σας, ἡ τοῦ Μεσολογίου. Ἐνδοξος λίμνη κατοπερίασα εἰς τὰ νερά της ἀγῶνας εὐκλεῶν ἡμερῶν, λάμπει ξιφῶν, μορφᾶς γιγάντων, ἡρωικᾶς ἀπελπισίας, συνενώσασα τὰ κύματά της μὲ ρυάκας αἱμάτων καὶ συμμιξάσα τὸν φλαῖσθόν της συχνότατα πρὸς θνησάντων στοναχάς, ἀλλὰ διὰ τοῦτο μὴ παύσασα νὰ ἔχῃ, ὅπως καὶ ἡ ἰδική μου (δηλ. τοῦ κ. Σκουλούδη), πολλήν, πολλήν τὴν ἰλύν. Ἐκ τῆς ἰλῦος ταύτης ἐπιτυγχάνετε ἐνίοτε, φερόμενος ἐπὶ μονοξύλου *κρηναροῦ*, ν' ἀλιεύσετε στίχον τινὰ σπαιρόντα, ὡς *νωπὸς λάβραξ*, καὶ ὀρεκτικόν, ὡς *προσφάτως ἐξαχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕδατος σπάρου*· ἀλλὰ τὸ δικτυ σας φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει πάντοτε τὴν τύχην ταύτην, συνηθέστατα δὲ πληροῦται ἀπλουστᾶτου βορβοῦρου καὶ φυκῶν, εἰκόνων ὠχρῶν καὶ περιττῶν, μεταφορῶν ἀλλοκότων καὶ ἀσυαρτήτων, καὶ στίχων πολυλόγων καὶ ἀψύχων· οἱ δὲ ἀλιεῖς, οὗς ὁ Χριστὸς ἠέλησε νὰ κάμῃ σοφοὺς, σεῖς δὲ ποιητικούς, ἀπομένουσιν ἀπλοὶ μόνον *ψαράδες*. Ἀπὸ τὰ *Τραγοῦδα τῆς καρδιάς καὶ τῆς ζωῆς* δὲν λείπει ὁμολογουμένως οὔτε ἡ καρδιά οὔτε ἡ ζωή· ἀλλ' οὐχὶ σπανίως ἡ καρδιά αὕτη πάλλει παλμούς ἀσθματικῶν καὶ ἀναιμικῶν ἐρώτων, ἡ δὲ ζωὴ εἶνε πολὺ φλύαρος. Ἄλλ' ἀδίκημα θὰ ἦτο νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τις ὅτι τὸ φύλλονμα τῆς *Ἐλῆας* αἴφνης κινεῖ ἰσχυρᾶς πρωτοτυπίας ἢ πνοῆ καὶ τοπογραφίας τινὸς ὡς *τὸ Χωρὸ* ἢ φθινοπωρινᾶς τινᾶς σκηνᾶς ζωογονεῖ ρεῦμα καθαρᾶς στιχουργίας καὶ μεταδοτικῆς αἰσθημάτος. Οὕτω δὲ φθάνουσι εἰς τὰ κλειόντα τὸ τευχίδιον *Πολεμικὰ τραγοῦδα*, ἅτινα, ἐμπνεύσεις φαίνεται τῶν προσφάτων γεγονότων καὶ τῆς ἐφεδρείας, καλλίτερον ἴσως ἔπρεπε νὰ ὀνομασθῶσιν *εἰρηνοπολεμικὰ*, ὡς ἀντικατοπερίζοντα πιστῶς τὴν σημερινὴν ἡμῶν κατάστασιν, διαπνεόμενα ὑπὸ φλογερᾶς φιλοπατρίας, μέχρι σωθινισμοῦ προβαίνουσης, ἀλλ' ἀνισχύρου καὶ μὴ δυναμένης ν' ἀνυψωθῆ μέχρι τοῦ νὰ παραγγῆ τι ἄρτιον καὶ ἐπιβάλλον, ἐκτὸς ὀλίγων στροφῶν, ἀληθῶς ὠραίων, τοῦ *Σκυλοζᾶντη*. Ἄλλ' ἐν τῇ σημερινῇ φιλολογικῇ ἡμῶν στείρωσει, παρὰ πάντα ταῦτα, βεβαίως τὸ βιβλίον σας πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς γεγονός καὶ πρέπει νὰ χαριετισθῆ ὑφ' ὅλων ὡς προάγγελον εὐοίωνου μελλούσης ἐργασίας καὶ κινήσεως.

Κράκ

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ *Ἐθνικοῦ Μεγαλείου* Βόλου. Εἰκὼν παριστώσα τὸν κ. Δεληγιάννην :

Ἐκ τῆς *Θεσσαλιώτιδος* Κερδίτσας :

« Ἦδη ἐκκαθαρίσαντες τὴν θέσιν μας, δέον ἄρῳ ἐξωμολύνη ἡ ἐσωτερικὴ ἀνώμαλος ἡμῶν θέσις καὶ ἤρθησαν τὰ προσκόμματα, ἃς ρίψωμεν τὸν κύβον ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς καταστάσεώς μας ».

Ἐκ τῆς αὐτῆς :

« Ἐὰν παρῆλθον χιλιετηρίδες ἕως οὐ μορφωθῆ ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα ἀπὸ τῆς ἀτμώδους καταστάσεως διὰ τῆς περιστροφικῆς αὐτῆς κινήσεως καὶ τῆς πάλης τῶν στοιχείων εἰς ὕλην, δὲν εἶνε ἄπορον διατῆ ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ ὁ ἄνθρωπος παλαίει κατὰ τῆς ὕλης, ὅπως ἡμέραν τινὰ λάβῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδῃ τοὺς εὐανθεῖς τῆς ἀνθρωπίνου διανοίας κόπους θάλλοντες, ὅτε δύναται νὰ φωνάξῃ μετὰ θάρρους τὴν νίκην τῆς διανοίας κατὰ τῆς ὕλης ».

Ἐκ τῆς *Ἠχοῦς* τῆς Σύρου :

« Πόσον ὠραῖα ἄρχονται ν' ἀνηθολωσῇ τὰ μύρτα τῆς ἀνοιξέως τοῦ Μαρτίου, διὰ τῶν ὁποίων μᾶς στέρουσιν αἱ ἐνθαρρυντικαὶ προσδοκίαι τοῦ ἀμετακλήτου εἰς τὰς γενναίας αὐτοῦ ἀποφάσεις ἀτρομήτου πηδαιλοῦ τοῦ κλυδωνιζόμενου σκάφους ἡμῶν ἐν μέσῳ τρομερᾶς θυέλλης καταγίδος, ἐν μέσῳ ἀγανοῦς καὶ ἀπεράντου Ὠκεανοῦ! ».

Ἐκ τῆς *Τριχωρίας* :

« . . . Διότι ἐνῶ ἡμεῖς σὰς ἀποστέλλομεν τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας καὶ σεῖς δὲν μᾶς ἀποστέλλετε τὸ ὑμέτερον ἐπ' ἀνταλλαγῇ, σὰς προσθέτομεν ὅτι εἶνε *κακοθέστατος δολοφόνος* ὁ δημοσιογράφος ἐκεῖνος ὅστις γράφων κατὰ συναδέλφου δὲν ἀποστέλλει τὸ φύλλον του πρὸς τὸν κατηγορούμενον διὰ ν' ἀπολογηθῆ ».

Ἐκ τῆς αὐτῆς :

« Ἡ ἐφημερίς ἡμῶν θέλει ἀπὸ τοῦ ἐπομένου κατ' ἐξακλούθησιν φύλλου μεταβάλλει τὸν τίτλον της εἰς — « ΑΧΕ-

ΛΡΟΝ » — διότι τὸ ὄνομα τοῦτο φέρει α) ὁ γνωστός ποταμὸς τῆς Αἰτωλοακαρνανίας, β) ἕτερος ποταμὸς τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἀρχαίας Ἀχαΐας παρὰ τὴν πόλιν Δύμνην, γ) ἕτερος ποταμὸς ἐν ἀρχαιότητι παρὰ τὴν πόλιν Λαμίαν, δ) ποταμὸς τῆς Φρυγίας πηγάζων ἐκ τοῦ Σιτύλου καὶ ρεῖων διὰ τῆς χώρας τῶν Συμωναίων, καὶ ε) κατὰ τὴν μυθολογίαν προσωποποιεῖται ἐν τούτῳ ὁ υἱὸς τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Τηθύος ἢ τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Γῆς, γεννήσας ἐκ Περιμήδης τῆς Αἰόλου τὸν Ὀρέστην καὶ Ἴπποδάμαντα καὶ τὰς Σεῖρηνας, καὶ ἐπομένως διὰ τοὺς λόγους τούτους θεωροῦμεν τὸ ὄνομα τοῦτο περιπυστον, καὶ πρὸς τούτοις μὲ τὸν τίτλον τοῦτον ἐτολμήσαμεν τὸ πρῶτον νὰ δημοσιογραφῶμεν. . . Καὶ τούτων πάντων ἔχομεν ἔρωτα πρὸς τὸν *Ἀχιλλῶνα* καὶ θέλομεν νὰ τὸν ἀναστήσωμεν ἐν Ἀθήναις. . .

Ἡμεῖς ὁ Φώτιος Μαυρογόνατος ὁ ἀπόστρατος μοίραρχος ἐσμὲν καὶ ἐσόμεθα συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἀνεπαρέαστοι ».

Ἐκ τοῦ *Ἐθνικοῦ Μεγαλείου* Βόλου ἰταλικῶς : « *Grazie del' Avleio* ».

Ἐκ τοῦ *Φαροῦ* τῆς Σύρου :

« Πῶς; εἶνε τάχα ἀδύνατον, ὅπως ὁ Εὐγένιος ὁ υἱὸς τῆς Ἰωσηφίνης παρουσιασθεῖς εἰς τὸν στρατηγὸν Ναπολέοντα, ζητήσας δὲ καὶ ἐπιτυχῶν παρ' αὐτοῦ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ οἰκογενειακοῦ κειμηλίου, τοῦ ξιφῶς τοῦ ἀποκεφαλίσθεντος πατρὸς του, ἐγένετο αἰτία ἵνα ὁ Ναπολέων ζητήσῃ νὰ ἴδῃ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ θαυμάσας αὐτήν, τὴν ἠρωτεύθη καὶ τὴν ἐνουμρεύθη, καὶ ἡ πτωχὴ καὶ ἄστεγος Ἰωσηφίνη γενομένη ἀπαξ σύζυγος τοῦ Ναπολέοντος ἀνυψώθη εἰς τὸ ὑπέρτατον τῶν ἀξιωματῶν στεφθεῖσα μεγαλοπρεπέστατα αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων, εἶνε, λέγομεν, ἀδύνατον, ἐὰν τέκνον τι τῆς Ἑλλάδος συναθροίσῃ περὶ αὐτὸ ἑκατοντάδας τινὰς ὀπλιτῶν, καὶ εἴπῃ αὐταῖς : Ἄς τρέξωμεν ἡμεῖς ἐκείθεν τοῦ Ὀλύμπου ὅπως ζητήσωμεν καὶ εὐρωμεν τὰ ξιφῆ τῶν Μιλτιάδων, Λεωνίδων, Ἀλεξάνδρων, Βότασκη, Καραϊσκάκη, Γρίβια καὶ τῶσων ἄλλων προπατόρων μας ἡρώων, τρέξατε καὶ σεῖς εἰς τὸ Ἀργιπέλαγος ὅπως εὐρητε τὸ τηλεσκοπίον τοῦ Μιαοῦλη, τὸ κορδέτον τῆς Μπουμπουλίας, τὴν πυρπολητικὴν δάδα τοῦ Κανάρη καὶ τῶσων ἄλλων ἡρώων τῆς θαλάσσης, δὲν θὰ σταματήσωμεν δὲ, εἰμὴ, ὅταν θέλομεν εὐρεῖ ὅλας τὰς τῶν προπατόρων μας δάφνας, καὶ σχηματίζοντες δι' αὐτῶν αὐτοκρατορικὸν διὰδῆμα, τὸ θέσωμεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μητρὸς μας Ἑλλάδος ».

Ρενεουχίεττη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Θ. Κ. Πύργου. Ἡ ἀποστολὴ ἑκανοσθῆ συμφώνως πρὸς τὴν αἰτησίαν σας. — *Νυκτοποῦλε*. Λάρισσαν φαίνεται ὅτι δίδει τόσα πολλά, ὥστε ἕνεκα τῆς γενναιωδρείας σας δὲν σὰς ἔμειναν οὔτε μερικαὶ ὀρθαὶ ὁμοιοκαταληξίαι διὰ τοὺς στίχους σας. Κρίμα! — *Ε. Φ. R. Sarat*. Τὸ βιβλίον πεμπεται ὑμῖν ταχυδρομικῶς· ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἶνε δρ. 3.50. Εὐχαριστοῦμεν. — *Δ. I. Δ.* Ἀλεξανδρείαν. Ἐπέμψθησαν κατὰ λάθος εἰς ἄλλον ὀνόμαζον· σὰς πέμπομεν τὰ καθυστέρησαντα. — *Γ. X. Βόλον*. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ· μὴ μᾶς λησμονῆτε ὁσάκις ἔχετε τοιαῦτα πρόχειρα. — *Imprudence Invité*. Ἀνέγνωμεν τὰς ἐντυπώσεις σας καὶ χαίρομεν διότι διεσκεδάσατε. Ἐπιθυμοῦμεν τίποτε ἄλλο; — *Δ. II. Γαστούνη*. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ βραχυθῆ ἢ προθεσμία τοῦλάχιστον διὰ μερικὸς ἐξ αὐτῶν; — *Δ. N. Ἰσθμίου*. Αὐτὸ βεβαίως θὰ συμβαίη. Ἡ κατάστασις εἶνε τῶν ὄντι ἀνυπόφορος. Στέλλομεν πρὸς ὑμᾶς τὸ φύλλον, πρὸς δὲ τὴν *Γ. Διεύθυνσιν* τῶν Ταχυδρομείων διαβιβάζομεν τὸ ὑμέτερον γραμματίον.

